

Obsahuje tedy nař. rozhodnutí dostatečné odůvodnění. St-lka, jak z jejích rekursů v řízení správním a ze stížnosti k zdejšímu soudu patrně, nebyla v nejmenší pochybnosti o důvodech, z nichž byly její námítky zamítnuty a použila plnou měrou práva obrany. Jest tedy výtka vadnosti řízení bezdůvodná.

Avšak stížnost nelze ani v ohledu meritorním uznati důvodnou. V uvozovací větě, kterou bylo vyhlášeno opatření Stálého výboru z 25. srpna 1920 č. 494 Sb. o úpravě a úhradě cen mlýnských výrobků, se výslovně konstatuje, že toto opatření bylo usneseno »za tím účelem, aby se prodávaly mlýnské výrobky a chléb tak, by celý výrobní, pokud se týče nákupní náklad byl plně hrazen«.

Aby se tohoto účelu dosáhlo, byly zavedeny: 1) příplatky při výdeji úředních výkazních lístků, 2) příspěvky zaměstnavatelů a 3) dávka z katastrálního výnosu půdy.

Pokud jde o příplatky při výdeji úředních výkazních lístků jest v posledním odstavci § 2 tohoto opatření Stálého výboru stanoveno, že za úřední výkazní lístky, jichž nebylo zcela nebo z části použito, vrátí se příplatek poměrnou částkou. V § 4 pak se stanoví, že za osoby podrobené nemocenské pojistné povinnosti dle zákonů taxativně vypočtených zaplatí zaměstnavatel za každou osobu a pojišťovací den 1 Kč. Ani v tomto opatření, ani v prováděcím nařízení ze dne 2. září 1920 č. 500 Sb. není obsaženo ustanovení, že příplatek se snižuje v tom případě, když zaměstnané síly nedostanou na úřední výkazní lístky spotřební dávku v celém množství, jak bude stanovena ve smyslu § 4 a násl. vl. nař. ze 2. září 1920 č. 499 Sb. Kdyby zákonodárce by chtěl stanoviti, že v takových případech příplatek má býti snížen, byl by tak musel učiniti podobným způsobem, jak to učinil ohledně úředních výkazních lístků, na něž byly při výdeji jejich zaplacený příplatky. To se však nestalo.

Uváží-li se ještě, že dle § 6 opatření jsou vlastníci půdy povinni zapraviti k úhradě nákladů spojených se zlevněním mouky pro vrstvy méně majetné (§ 3) dávku, která činí dvojnásobný čistý výnos vinic, zahrad, lesů a poloviční katastrální čistý výnos půdy ostatní, podléhající pozemkové dani, vysvitne, že nebylo úmyslem zákonodárce, aby povinnost k dávce byla v určitém poměru k přidělu chleba a mouky na úřední výkazní lístky, nýbrž že účelem byla jediná úplná úhrada celého výrobního resp. nákupního nákladu na mlýnské výrobky.

Z těchto úvah vyplývá, že názor st-lky, dle něhož se příspěvek zaměstnavatelský, když zaměstnané síly nedostanou na výkazní lístky spotřební dávku mouky a chleba v celém stanoveném množství, snižuje o částku, jejíž výše jest dána poměrem mezi úředně stanovenou spotřební dávkou a skutečným přidělem, nemá žádné opory v zákoně.

Zamítl-li žal. úřad námítky podané proti platebnímu nálezu o zaměstnavatelských příspěvcích za měsíc únor 1921, jednal ve smyslu platných právních norem a nelze rozhodnutí shledati nezákonným.

Následkem toho jest stížnost bezdůvodná.

Č. 2139.

Živnostenské právo. — Administrativní řízení:
Jestliže odvolací komise rekurs vdovy po držiteli koncese hostinské a

osoby třetí, na kterou koncese má býti přenesena, zamítne toliko v příčině udělení koncese této osobě třetí, aniž vyřídí eventuální petit rekursu toho obsahu, aby bylo vzato na vědomí oznámení, že vdova hodlá provozovati živnost právem vdovským, trpí řízení podstatnou vadou.

(Nález ze dne 26. března 1923 č. 10.866/22).

V ě c: Terezie L. ve St. proti zemské správě politické v Praze o koncesi hostinskou.

V ý r o k: Na říkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

D ů v o d y: Podáním z 1. července 1921 st-lka společně s Frant. H. žádala policejní exposituru v Bilině, aby oprávnění k drobnému prodeji lihovin, který na základě koncese zemřelého svého manžela provozuje v domě č. — v Š., převedeno byla na Františka H. V podání zároveň žádá, aby, opomenula-li řádně ohlásit další provozování živnosti právem vdovským, politický úřad ohlášení to dodatkem vzal na vědomí.

Expositura vykonavši šetření, výměrem z 8. dubna 1922 H. koncesi odepřela, poněvadž není potřeba obyvatelstva čána. Zároveň vyslovila, že oznámení o provozování živnosti st-lkou právem vdovským na úřad nedošlo a že tudíž koncese byla vymazána v rejstříku koncesí.

Z tohoto výměru podali oba jmenovaní společně odvolání, obsahující petit, aby buď koncese byla H. udělena neb oznámení st-lky o provozování živnosti právem vdovským bylo vzato na vědomí.

Zsp nař. rozhodnutím — označeným jako konečné — odvolání to zamítla, při čemž jako obsah výměru v I. stolici uvádí toliko odmítnutí žádosti H-ovy za koncesi.

Stížnost podanou Terezií L., uznal nss důvodnou, pokud vytýká, že žal. úřad nevyřídil nař. rozhodnutím eventuální petit odvolání na něj vznesený, aby totiž vzato bylo na vědomí oznámení st-lky o provozování živnosti právem vdovským.

V tom, že úřad patrným nedopatřením opomenul vyříditi odvolání na něj řízené co do celého jeho obsahu, musil nss spatřovati podstatnou vadu řízení a zrušil proto naříkané rozhodnutí podle § 6 zák. o ss.

Č. 2140.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí. — Administrativní řízení: O podmínkách prekluse podle moravského dávkového řádu z roku 1914.

(Nález ze dne 26. března 1923 č. 15.526/22).

V ě c: Karel Sch. v Uh. H. proti moravskému zemskému výboru v Brně o dávku z přírůstku hodnoty.

V ý r o k: Na říkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

D ů v o d y: Při vyměření dávky z přírůstku hodnoty z převodu domu čp. — v Uh. O. se zahradou na základě kupní smlouvy ze dne 17.